

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. S. Stephanus Hungaroru[m] Rex, quantus, in amandis pauperibus,
fuerit Dei imitator?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

re non valentes amat, fouet, educat & educit ad æternam vitam. Immò longè magis. Quia mater sæpe per ignorantiam, sæpe per negligentiam, sæpe per virium defectum infanti succurrere non potest. Deus autem, cuius sapientia falli nequit, cuius bonitas terminum nescit; cuius potentia non est finis; nihil ignorat, nihil negligit, nihil non potest. Quare magis vult, magis valet, magis curat, quàm mater. *Numquid obliuisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui.* Quæ cum ita sint, prodest utiq; hominibus sua paupertas, per eam, dum eos negligere Deus videtur, maximè curat, quia maximè amat. Quamobrem rectè possunt illud Theuistochis usurpare: *Perieramus, nisi perissemus.* Multis etenim perire est salutare; hoc est, multis perdere opes, perdere domos, perdere pecunias, perdere vitæ necessaria, est occasio, vt Deum inuocent: qui inuocatus est, & succurrit. Itaque malè perierant, nisi bene à Deo perditū bene perisissent. Quod ita esse, pauperes vel in Martyribus possunt cognoscere; nam & illi sic bene perierunt in hoc sæculo, ne perirent in futuro. plura qui vult legere de hac cura Dei erga pauperes, tomum nostrum primum adeat, de Iudicijs Dei, quæ in hoc mundo exercet.

Ne autem ipse solus curet pauperes Deus, vult etiam in hac cura homines suos esse imitatores, quorum plurimi extiterunt. S. Stephanus primus Hungarorum rex menti suæ altissimè impreserat illa Christi dicta: *Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiã consequentur: date & dabitur vobis;* quare tanto affectu pauperes, & in illis Christum amplectebatur, vt nullum vnquam hospitem, aut peregrinum absq; aliquo solatio à se discedere pateretur, & in egenos quotidianas expensas fieri iuberet. Nocturno tempore, elemosynas non solùm in sinu pauperum abscondebat; verùm etiam, Christi exemplo sese demittebat ad eorum pedes ablucendos. Accidit, vt quadam nocte, nemine sciente, solus pauperes inuiferet, qui viso marsupio ita pecuniæ inhiarunt, vt certatim in eum inuolantes barbam ei euellerent. Ille nulla indignatione motus, immo gaudio perfusus, humiq; prostratus his verbis exclamauit: *Regina celestis, & mea, en quem tu regem constituisti, cum sic honorarunt milites tui, Qua si mihi ab aliquo hoste illata esset iniuria*

Isa. 49. 15.

Tom. 1. de
Iudicijs, quæ
Deus in hoc
Mundo exer-
cet. c. 4. & 5.

X.

Sur. 20. Aug.
gusti.
Matth. 5.
Luc. 6.

Luc. 21.

iniuria, tuofretus adiutorio, non sinerem eam inultus abire. At nunc sciens hinc mihi parari aeternam felicitatem, impensè lator, & gratias agens, illis pijs mi Saluatoris consolatorijs verbis, quibus discipulos suos confirmavit: Capillus, inquiens, de capite vestro non peribit. Dixit, & incredibilem quamdam animo persensit dulcedinem, statuitque numquam pauperi ulli pectoris sui ostia claudere. Quam liberalitatem in clericos præcipuè ac Religiosos exercuit. Quorum vni Gunthero dicto, tantam potestatem concessit, vt quoties sua presentia eius aulam illustraret, curam regni ei demandaret. Tum ille rebus, quas in aula inuenisset, in peregrinos, egenos, viduas, pupillos, cœnobia & Ecclesias erogatis, breuis illam exinaniebat.

XI.

Seuer. Sulpit.
c. 2. de vit. S.
Martin.

Sic. 1. Aug.

Quid igitur? num & regnum fuit depauperatum? nequaquam. Sed dum rex pauperum; Deus regis & regni curam gessit. Tanti autem curam hanc fecerunt Sancti, vt etiam sibi met ipsi cibum, etiam vestes detraherent, egentibusque largirentur. Palam est, quid Martinus adhuc catechumenus fecerit. Ethelouoldus Wintoniensis Episcopus, neque Ecclesiæ ornamentis pepercit. Accidit, vt quandoq; acerba famis vniuersam Britanniam vehementer opprimeret, & multi præ nimia inopia dira clade extinguerentur. Tum ille pecuniam suam omnem in pauperes elargitus est. Deficiente pecunia tolli iussit ornamenta quæque, & per multa vasa argentea ex Ecclesia thesauris confringi. Iis in pecuniis redactis, cum multo cordis gemitu testabatur, se equo animo ferre non posse, muta metalla durare integra, hominem verò ad imaginem DEI factum, pretioso Christi sanguine redemptum, mendicitate, & inedia confici. Sustentauit itaque innumeram pauperum multitudinem; qui periculum famis euadere cupientes, ad eum undiq; confugiebant. Illos ipse in plateis, omni solatio destitutos resorbabat, singulis necessaria præbens: donec misericordia Dei de calo in terram prospiciens, & humano generi solita benignitate subueniens malum inopia temperaret. Inseminauit hanc curam mundi Moderator etiam S. Wilhelmo Episcopo Briocensi, qui sua manu voluit stipem pauperibus distribuere, quacumq; ibat; & cum statuta elemosynæ darentur, ipse semper coram voluit esse, ne quisquâ præteriretur. Tempore famis, & sua, & aliena horrea euacuauit. Deniq; rebus suis omnibus in egenos distributis, nihil superfuit, vnde conderet testamentum. Maluit enim sua viuus bene col-
care.

Godefridus
Caluus in
eius vita 29.
Iulij.